

Farvel og tak!

Det er 18 år siden, at jeg ved bankens generalforsamling 2003, for første gang blev valgt ind i Union-Banks tilsynsråd. Mogens Therkelsen var formand og direktionen bestod af Volker Andersen og Hans Uwe Axen.

Tiderne var en del anderledes dengang: Møderne varede ikke så længe som idag og handlede hovedsagelig om kreditbevillinger og kvartalsregnskaber. Det passer ikke, at vi til møderne spiste smørrebrød med laks og andre lækkerier. Kun i anledning af fødselsdage og jubilæer fik vi engang imellem lagkage. Automatiske kontrol- og risikostyrings-systemer fandtes kun i mindre omfang. Den moderne IT var lige på vej ind i banken. Men forandringen kom hurtig. De nye krav, som banktilsynet BaFin rejste, kunne kun opfyldes ved intensiv brug af IT. Vi var nødt til at tænke nyt for at mestre denne udfordring. I dag fylder tallene fra diverse rapporter og deres efterfølgende bedømmelsevurdering af deres betydning en stor del af tilsynsrådets arbejde. Sidst men ikke mindst har COVID-19-pandemien og de dermed forbundne restriktioner tvunget os til at bruge nye arbejdsmetoder og -redskaber. Efter de 18 år er selv jeg efterhånden blevet omdannet fra et analogt til et digitalt menneske.

Ansvar, krav og tidsforbrug for at varetage opgaverne som tilsynsrådsmedlem og især som formand er i årene blevet større og større. Op til 40 møder og terminer per år er ingen sjældenhed. Det er ingen tillidshverv længere. Hvis banken også fremover skal kunne finde kvalificerede og engagerede emner til tilsynsrådet, er en tilpasning af honoraret uundgåeligt.

Jeg har med Volker Andersen, Hans Uwe Axen, Frank Baasch og Tomas Michael Jensen haft i alt 4 direktører som samarbejdspartner, hvoraf jeg har haft fornøjelsen at medvirke ved ansættelsen af de 2 sidstnævnte. I selve tilsynsrådet har jeg samarbejdet med 5 forskellige medarbejder- og 8 forskellige aktionærsrepræsentanter. Revisionsselskabet har altid været KPMG Hamborg og formanden altid Mogens Therkelsen, indtil han 2017 faldt for aldersgrænsen.

Reguleringer fra såvel de nationale samt de europæiske myndigheder er vokset fra år til år og i samme takt de dermed forbundne udgifter. Kravene som stilles er mere eller mindre de samme, som for større banker. Det ville være rart, hvis kravene var mere tilpasset bankens størrelse og det dermed forbundne risikoniveau. Bankkrisen i 2007, Cum-Ex-skattesvindet og Wirecard-bedrageri er ikke sket i lille Union-Bank, dog kommer også vi til at betale regningen i form af endnu flere og dyrere tilsynskrav.

Desværre var og er denne udvikling ledsaget af et ikke tidligere set lavt renteniveauet såvel hos obligationer som hos det normale udlån til private og erhverv. Hvem havde kunnet forestille sig en rentesats på under 1,0 % for et 10-årigt lån eller en „strafrente“ for penge stående in Bundesbank? Mens Bundesbank og politikerne henviser os til at finde på nye indtægter for at forbedre provisionsindtægterne, sætter BGH's domme om oprettelsesgebyr og lignende, i realiteten samtidig en stopper for det.

Trods alt har Union-Bank hele tiden skrevet sorte tal. Med den nuværende direktion og tilsynsråd samt den i fællesskab tilpassede forretningspolitik og -strategi er jeg fortrøstningsfuld, at det fortsætter. Union-Bank har sin plads og sin rolle i Flensborg og grænseregionen, i det danske mindretal og i det grænseoverskridende samarbejde. Her kan vi yde service og rådgivning, levere bankydelser, som andre ikke kan.

Jeg har nydt samarbejdet og samvær med bankens aktionærer, bankens personale, bankens direktører, mine tilsynsrådskolleger og mange forretningsforbindelser. Uden deres og jeres støtte havde det ikke været muligt at klare opgaven. Det har været nogle udfordrende, men også nogle spændende år. Som aktionær bliver jeg fortsat banken forbundet, dog fra nu af på tilskuerbænken.

*Det kunne have været dejligt med en personlig afsked med alle jer. Corona-virussen gør det dog umuligt. Derfor siger jeg på denne vej: **Farvel og tak!***

NordischVerbunden